

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. november 1991

om omstillingsaktiviteter i de franske offentlige industrikoncerner bortset fra jern- og stålindustrien, kulminedriften og Compagnie Générale Maritime, jf. EØF-Traktatens artikel 92, 93 og 94

(Kun den franske udgave er autentisk)

(92/266/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, jf. artikel 93,

under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger :

I

Ved skrivelse af 28. marts 1989 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om forskellige oplysninger om bl.a. omstillingsaktiviteterne i de franske offentlige industrikoncerner bortset fra jern- og stålindustrien, kulminedriften og Compagnie Générale Maritime. Disse oplysninger skulle have foreligget inden udgangen af juni 1989. Ved skrivelse af 27. juni 1989 anmodede de franske myndigheder om en yderligere frist på tre måneder, som blev dem indrømmet.

Ved skrivelse af 14. november 1989 besvarede de franske myndigheder Kommissionens skrivelse af 28. marts 1989, men uden at komme ind på omstillingsaktiviteterne i de pågældende offentlige industrikoncerner. Kommissionen anmodede derfor om yderligere oplysninger ved skrivelse af 20. december 1989.

De franske myndigheder svarede på denne anmodning ved skrivelse af 15. februar 1990, som heller ikke kom ind

på omstillingen af de pågældende offentlige industrikoncerner. Først ved skrivelse af 18. april 1990 blev dette emne taget op. Det ville blive omhandlet i en »efterfølgende skrivelse«, som Kommissionen ikke modtog inden indledningen af den i Traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure.

II

Omstillingselskaberne er datterselskaber (eller afdelinger) af store industrikoncerner. De interverner gennem bevilning af forskellige former for støtte (tilskud, lån med rentegodtgørelse, kapitalandele, andre interventioner med egenkapital eller lignende, vederlagsfri rådgivning osv.) i geografisk begrænsede områder for at afbøde virkningerne af omstruktureringer i industrikoncerner, som de er knyttet til. Deres interventioner er, skønt de først og fremmest er rettet mod små og mellemstore virksomheder (SMV), principielt ikke begrænset til nogen virksomhedskategori.

I tidsrummet 1988 til 1990 gav forskellige koncerner følgende beløb til omstilling (i mio. ffr. og i parentes i mio. ECU) :

[...].

III

A

Kommissionen har tidligere på basis af Traktatens artikel 92, 93 og 94 undersøgt omstillingen af de franske offentlige koncerner i jern- og stål- samt kulminesektoren og af Compagnie Général Maritime. Ved beslutning af

17. februar 1988⁽¹⁾, der blev meddelt de franske myndigheder ved skrivelse af 25. februar 1988, gav Kommissionen udtryk for den opfattelse, at de lån, der eventuelt var forsynet med bestemmelser om eftergivelse af gæld, fra omstillingsselskaberne Sodinor, Solodev, Sodicor, Socadev, Somidev, Sodicecentre, Sodicar og Sorid, omstillingsdatterselskaber af koncernerne Usinor og Sacilor, indeholdt elementer af støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1. Ved beslutning af 31. maj 1989⁽¹⁾, der blev meddelt de franske myndigheder ved skrivelse af 15. juni 1989, gav Kommissionen udtryk for den opfattelse, at lån, tjenesteydelser og rådgivning fra selskaberne Sofirem og Finorpa, omstillingsdatterselskaber af koncernen Charbonnages de France, indeholdt elementer af støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1. Den mente ligeledes, at interventionerne med egenkapital eller lignende fra samme selskaber i visse særlige tilfælde kunne udgøre et støtteelement, og den krævede i den forbindelse halvårlige indberetninger om anvendelsen. En lignende stilling som over for Sofirem og Finorpa blev indtaget over for Atlantique développement, omstillingsdatterselskab af Compagnie générale maritime. Kommissionen sendte beslutningen af 14. juni 1989⁽¹⁾ desangående til de franske myndigheder ved skrivelse af 16. juni 1989.

B

Kommissionen baserede sin opfattelse af, at de nævnte omstillingsselskabers virksomhed indeholdt støtteelementer, på følgende betragtninger:

- disse omstillingsselskabers virksomhed er ikke i overensstemmelse med den praksis, der følges af traditionelle finansieringsinstitutter. Lånene ydes således til rentesatser, der ligger under de satser, som de modtagende virksomheder ville have kunnet opnå fra kommercielle banker, de er ofte ikke forsynet med nogen form for sikkerhed i modsætning til, hvad der er sædvanligt, og undertiden ses også bestemmelser om eftergivelse af gæld. Tjenesteydelser og rådgivning er endvidere vederlagsfri eller tilbydes til langt under kostprisen, hvilket ikke svarer til normal markedspraksis. Det følger heraf, at disse selskabers virksomhed består i at yde tilskud til virksomhederne
- disse selskaber finansieres hovedsagelig ved hjælp af midler, som tildeles af staten, og som optræder i finanslovene. Undertiden går disse midler gennem moderselskaberne, men i så fald giver moderselskaberne dem videre til omstillingsselskaberne
- omstillingsselskaberne kontrolleres af staten. I bestyrelsen, der fastlægger retningslinjer for selskaberne,

⁽¹⁾ Ikke offentliggjort i Tidende.

sidder repræsentanter for de offentlige moderselskaber, staten og undertiden de lokale myndigheder. I tilfældet Sofirem udnævner staten en regeringskommissær og en statskontrollør, som bl.a. har vetoret over for nævnte bestyrelses beslutninger.

Disse tre elementer er tilstrækkelige til at benævne omstillingsselskabernes virksomhed som støtte — eller som indeholdende et element af støtte — i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1. Der er nemlig tale om selskaber, som i forholdet til de støttemodtagende virksomheder ikke handler som en privat virksomhedsleder, og som ved hjælp af statsmidler giver tilskud til virksomhederne ifølge bestemmelser, der fastsættes af statskontrollerede organer.

Denne vurdering er blevet bekræftet af disse selskabers udvikling. Deres indsats, som oprindeligt var begrænset til omstillingsforanstaltninger i forbindelse med indskrænkning af deres moderselskabers aktivitet, er på de offentlige myndigheders anmodning blevet udvidet til at omfatte andre omstillingsforanstaltninger. Sofirem, der er omstillingsselskab for Charbonnages de France, intervenserer således med henblik på omstillingsaktiviteter i forskellige industrier uden for kulminedriften i områderne Moulins, Montluçon, Issoire og Brioude og for at afbøde virkningerne af forventede nedlæggelser af arbejdspladser i toldvæsenet, jernbanerne og deres dermed forbundne virksomhed i Modane. Ligeledes intervenserer Sodinor, der er omstillingsselskab for Sacilor, i den nordøstlige del af storbyen Lille for så vidt angår strukturomlægningen af tekstilsektoren. Det ser således ud til, at disse omstillingsselskaber har mistet deres oprindelige særpræg og i stigende grad er blevet statslige afdelinger på samme måde som de traditionelle udviklingskontorer.

C

Kommissionens opfattelse af, at støtten til de nævnte omstillingsselskaber var støtte med regionalt sigte, er baseret på, at den har bemærket, at støttens formål var investering og jobskabelse i nøje afgrænsede områder, hvis sociale og økonomiske situation var præget af omstilling af industrier i tilbagegang.

Kommissionens praksis har været ikke at godkende denne støtte, således som den fremlægges af de franske myndigheder, medmindre området var anerkendt som regionalstøtteområde⁽²⁾, og under forbehold af at kumulering af støtten fra omstillingsselskaberne og anden regio-

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 85/18/EØF (EFT nr. L 11 af 12. 1. 1985), som ændret og suppleret flere gange, sidste gang den 28. marts 1990 og den 4. april 1990 (beslutningen er ikke offentliggjort).

nalstøtte ikke overskrider den overgrænse, som kan accepteres i regionen. Når området ikke var anerkendt som regionalstøtteområde, har Kommissionen anmodet om, at kriterierne ⁽¹⁾ for støtte af mindre omfang blev overholdt.

IV

Nærværende beslutning omhandler de omstillingsaktiviteter, som finder sted i:

- Electricité de France (Délégation aux implantations industrielles og Safedi)
- Elf Aquitaine (BDE og Sofrea)
- Thomson (Geris)
- Péchiney (Sofipe)
- Rhône-Poulenc (Sopran)
- Entreprise Minière et Chimique (Sodiv).

I deres skrivelse af 18. april 1990 udtalte de franske myndigheder sig ikke klart om, hvorvidt disse selskabers aktiviteter kunne betegnes som støtte i henhold til Traktatens artikel 92, men de syntes dog at afvise dette. De gør gældende:

- at private industrikoncerner såvel i Frankrig (BSN, CGE, Saint-Gobain) som i udlandet udøver lignende virksomhed
- at de offentlige industrikoncerner, som disse selskaber er knyttet til, blot lever op til deres ansvar som betydelige lokale arbejdsgivere i et område, som er delvis økonomisk afhængigt af dem
- at disse omstillingsselskaber ikke har nogen direkte finansiel forbindelse med de offentlige myndigheder.

V

Kommissionen stiller sig tvivlende over for denne forklaring. Uden på forhånd at drage forklaringen i tvivl har den vurderet, at de franske myndigheders påstande ikke var ledsaget af beviser: der har hverken fremført oplysninger eller tal, der kunne vise, at de offentlige industrikoncernes adfærd på dette område var som de private industrikoncerners. Endvidere kunne omstillingsselskabernes midler betragtes som offentlige midler. Kommissionen er ligeledes gået ud fra sin analyse af omstillingsselskaberne inden for kulminedriften, jern- og stålindustrien og CGM og har i første omgang ment, at der ikke var nogen forskel på disse selskabers aktiviteter og de i ovenstående afsnit IV nævnte selskabers. Endelig har Kommissionen taget hensyn til Domstolens retspraksis i dennes domme af 6. juli 1982 (punkt 21) og af 30. januar 1985 (jf. b.a.: »der må ikke sondres mellem de tilfælde, hvor støtten ydes direkte af staten, og de tilfælde, hvor støtten ydes af offentlige eller private organer, som staten

⁽¹⁾ Ikke offentliggjort beslutning, der blev meddelt medlemsstaterne ved skrivelse af 28. februar 1985.

opretter eller udpeger med henblik på at administrere støtten»).

Kommissionen gav derfor den 17. december 1990 og den 16. januar 1991 udtryk for den opfattelse, at proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2, måtte indledes for at be- eller afkræfte de franske myndigheders påstande. De franske myndigheder blev underrettet herom ved skrivelse af 23. januar 1991, og de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter ved indrykning af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾. Inden for rammerne af denne procedure afgav de franske myndigheder svar ved skrivelse af 25. april 1991, 30. april 1991 og 14. juni 1991. Myndighederne i en anden medlemsstat svarede ligeledes ved skrivelse af 16. maj 1991. Denne skrivelse, som støttede Kommissionens synspunkt, således som dette var offentliggjort, blev meddelt de franske myndigheder ved skrivelse af 10. juni. Disse har ikke fremsat bemærkninger til denne skrivelse.

VI

I deres skrivelser af 25. og 30. april 1991 og 14. juni 1991 opretholdt de franske myndigheder deres tidligere indstilling, samtidig med at de redegjorde og argumenterede for den.

De fastholdt, at omstillingsaktiviteter ifølge dem er normale aktiviteter i store industrikoncerner i en markedsøkonomisk sammenhæng, og beviset herfor skulle være, at private koncerner har tilsvarende aktiviteter.

De bekræftede, at de i afsnit IV nævnte omstillingsselskaber blev finansieret udelukkende ved hjælp af de pågældende koncerners egne midler.

De redegjorde for deres indstilling ved utvetydigt at angive, at ifølge dem er de i afsnit IV nævnte omstillingsselskabers aktiviteter ikke støtte.

Endelig gav de Kommissionen oplysninger og tal vedrørende disse selskabers aktiviteter samt vedrørende private industrikoncerners aktiviteter.

De franske myndigheder hævdede især, at omstillingsselskaberne opfylder de krav, der på grundlag af markedet stilles af de koncerner, som opretter dem; at der ikke er nogen modsætning mellem den offentlige sektor og den private sektor, og i øvrigt heller ikke mellem franske og udenlandske koncerner; at industriomlægningerne for at kunne godkendes skal ledsages af en solidaritetspolitik over for menneskene og regionerne, og at det er derfor, at de store koncerner forsøger at føre en politik til beskyttelse og bevarelse af den lokale industri; at omstillingsaktiviteterne indgår i de store koncerners strategi og ikke har noget at gøre med tildeling af offentlige midler; at den offentlige og den private sektor i den henseende ikke er forskellige fra hinanden.

⁽²⁾ EFT nr. C 105 af 20. 4. 1991, s. 5.

De viser inden betydningsfuld eller skarp forskel mellem de private og de offentlige koncerner. Med hensyn til likvide midler pr. nedlagt arbejdsplads ligger [...] i spidsen, men tæt fulgt af en privat koncern [...]. Endvidere betaler [...] mere end to af de berørte offentlige koncerner. Med hensyn til omkostninger pr. nedlagt arbejdsplads betaler de private koncerner i almindelighed mere end de offentlige koncerner.

De forskellige koncerners interventionsmåder er beskrevet i følgende tabel:

[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Ansvarlig lånekapital over syv år til 9 % uden garanti — Rådgivning	— Lån over fem, syv eller ti år til 6 % eller 7 % med garanti — Mulighed for eftergivelse af gæld	— Lån på mellemlang eller lang sigt til bankrente minus 2 % med garanti — Muligheder for eftergivelse af gæld — Rådgivning	— Lån på mellemlang eller lang sigt til 9 % uden garanti — Muligheder for eftergivelse af gæld — Tilskud — Rådgivning	— Lån over syv år i gennemsnit til 7 % (undtagelsesvis 5 %) med garanti — Undtagelsesvis ansvarlig lånekapital og kapitalandele

[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Lån over ni år til gennemsnitlig 5,8 % i almindelighed med garanti — Undtagelsesvis lån over fem år, ansvarlig lånekapital og tilskud	— Tilskud — Undtagelsesvis afhændelse af aktiver, lån, rådgivning	— Tilskud — Rådgivning	— Lån over syv år til gennemsnitlig 5,06 % uden garanti — Rådgivning	— Lån på mellem-lang og lang sigt til gennemsnitlig 5,5 %	— Tilskud

Kommissionen kan ikke af denne tabel udlede, at der er nogen betydelig forskel i koncernernes interventionsmåder, alt efter om de er offentlige eller private.

Endelig har Kommissionen også bemærket, at de pågældende koncerners omstillingsindsats altid, ligesom de private koncerners, har været begrænset til omstillingsforanstaltninger i forbindelse med indskrænkning af aktiviteten i deres modervirksomhed. Omstillingsselskaberne har således ikke ydet støtte til omstillingsforanstaltninger uden forbindelse med deres moderkoncern. Også på dette punkt er deres adfærd således magen til de private koncerners.

Navnlig kan den ikke slutte, at de offentlige koncerners interventionsmåder er gunstigere end de private koncerners. Gennemsnitlig anvender de private koncerner oftere tilskud, som er et mere gunstigt interventionsmiddel for de endelige modtagere end lån med rentegodtgørelse, som oftere anvendes af de offentlige koncerner. Når der gives lån med rentegodtgørelse, er rentesatsen lavere i de private koncerner (5,5 % for [...], 5,06 % for [...]) end i de offentlige koncerner (mellem 5,8 % og 9 %). De lån, der ydes af [...] og [...], er uden garanti, men dette gælder også dem, der ydes af [...]s omstillingsselskab, medens de fleste af dem, der ydes af de offentlige koncerner, er forsynet med garantier.

Som konklusion kan det anføres, at Kommissionen ikke har bemærket, at de offentlige og de private koncerners omstillingsaktiviteter var klart forskellige. Aktiviteterne i de offentlige koncerner udgør derfor ikke støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1.

B

Kommissionen har dog undersøgt, om kapitaltildelingene til de offentlige virksomheder har blevet forhøjet med henblik på dækning af de forventede omstillingsudgifter. Kommissionen har således foretaget en sammenstilling af statens kapitaltildelinger til de pågældende koncerner i 1988, 1989 og 1990 og de beløb, som de samme koncerner i samme tidsrum har udbetalt til omstilling. Den har bemærket, at staten ikke har givet nogen kapitaltildeling i de pågældende år til koncernerne Rhône-Poulenc, Entreprise Minière et Chimique og Electricité de France, selv om disse udbetalte henholdsvis [...], [...] og [...] til omstillingsforanstaltninger. For så vidt angår de tre andre koncerner (Thomson, Pechiney og Elf-Aquitaine), har Kommissionen ikke kunnet finde nogen forbindelse mellem de beløb, der er udbetalt til omstillingsforanstaltninger, og kapitaltildelingene: de pågældende koncerner har ikke fået kapitaltildelinger i hvert af de tre år; de bevilgede beløb er i almindelighed »runde tal« (f.eks. 1 mia. ffr.), som ikke synes at svare hverken til forskud på udgifter eller til refusion af udgifter til omstilling.

Endelig har Kommissionen beregnet forholdet mellem koncernernes omstillingsudgifter og deres selvfinansieringskapacitet. Den har bemærket, at gennemsnitskvotienten veksler mellem [...] og [...], bortset fra koncernen Entreprise Minière et Chimique (EMC), hvor den når op på omkring [...]. En sådan kvotient viser, at investeringen i omstilling har en meget marginal plads i koncernernes aktivitet. Misforholdet mellem beløbene viser ligeledes, at koncernerne ikke har fået noget pålæg om at anvende en bestemt procentdel af deres driftsmidler til omstilling, og at omfanget af de anvendte midler snarest afhænger af koncernens behov: den koncern, hvor kvotienten er højest [...], er således også den, hvor et helt datterselskab [...] skal lukke inden for de næste ti år.

Denne analyse bekræfter Kommissionens vurdering, ifølge hvilken omstillingsselskaberne utvivlsomt har bragt deres adfærd i overensstemmelse med den adfærd, der udvises af de store erfarne industrikoncerner, som arbejder på en markedsøkonomisk baggrund.

C

De franske myndigheder har bekræftet, at de offentlige industrikoncerners omstillingsaktiviteter ikke blev gennemført på statens initiativ. De har ligeledes angivet, at omstillingsselskaberne ikke forekommer i »plankontrakterne«, som med hensyn til midler og formål i Frankrig forbinder de offentlige koncerner og staten. Bortset fra Elf-Aquitaines omstillingsselskab (Sofrea) ser

det endelig ud til, at selskabernes juridiske struktur ikke viser nogen statskontrol; der sidder ingen repræsentant for staten i bestyrelserne, og der findes ingen statskontrollør eller regeringskommissær, som er tilknyttet disse selskaber. I tilfældet Sofrea, Elf-Aquitaines omstillingsdaterselskab, sidder der en regeringskommissær i selskabet, men han har ingen stemmeret i bestyrelsen og ingen af de beføjelser, som et medlem af ledelsesorganet har.

Som konklusion kan det anføres, at staten tilsyneladende ikke har handlet i sin egenskab af offentlig myndighed i relation til disse selskaber.

At staten ikke har optrådt som offentlig myndighed bekræfter ligeledes, at de undersøgte omstillingsselskabers aktiviteter falder ind under almindelige forretningsmæssige principper.

VIII

Kommissionen har derfor på grundlag af redegørelserne i bl.a. ovenstående afsnit VII den opfattelse, at omstillingsaktiviteten i de offentlige industrikoncerner bortset fra jern- og stålindustrien, kulminedriften og Compagnie Générale Maritime ikke er støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1. Den mener, at de offentlige koncerner i det foreliggende tilfælde ligesom de private koncerner har søgt at drage en række fordele af omstillingsforanstaltningerne såsom at opnå en »indirekte materiel gevinst« og »opretholde koncernens image« samt »omlægge dens aktiviteter«. Domstolen udtalte i øvrigt i sin dom af 21. marts 1991, Italien mod Kommissionen, ENI-Lanerossi (punkt 21), at sådanne aktiviteter er legitime, og at de ikke kan udgøre støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1.

IX

Kommissionens konklusion hviler i det store og hele på den sammenlignende analyse af de i nærværende beslutning omhandlede koncerners omstillingsaktiviteter i forhold til de omstillingsaktiviteter, der udføres af de private koncerner. På baggrund heraf udgør omstillingsselskabernes interventioner ikke i foreliggende tilfælde støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1, idet de svarer til den adfærd, der udvises af en privat virksomhedsleder. Denne konklusion i det foreliggende tilfælde udelukker imidlertid ikke, at sådanne aktiviteter i fremtiden kan indeholde elementer, der udgør støtte, og at omstillingsselskabernes interventionsprojekter desårsag underkastes forpligtelsen til forudgående anmeldelse, jf. Traktatens artikel 93, stk. 3. Kun når Kommissionen konstaterer, at der er parallelisme mellem de offentlige og de private koncerners adfærd, er det nemlig muligt som i nærværende beslutning af udelukke, at de udgør støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1.

Under hensyntagen til, at de koncerner, som benytter sig af omstillingselskaber, har staten som hovedaktionær, kan Kommissionen ikke udelukke, at denne i fremtiden kan forsøge at udnytte visse omstillingselskaber bl.a. til regionaludviklingsformål, hvorved den netop giver disse selskabers aktivitet præg af støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1. Således havde f.eks. de franske myndigheder på et tidspunkt⁽¹⁾, planer om at tildele omstillingselskabet for *Entreprise Minière et Chimique, Sodiv*, offentlige midler med henblik på at gøre det muligt for det at udvide og omlægge sin aktivitet. Ligeledes er det ikke udelukket, at de offentlige koncerner ændrer deres adfærd i fremtiden f.eks. ved ikke længere at følge de private koncerners praksis og således lade nævnte adfærd få præg af støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1.

Derfor finder Kommissionen det nødvendigt at anmode den franske regering om på forhånd at anmelde ethvert årsbudget, der af hver enkelt af de i nærværende beslutning omhandlede offentlige industrikoncerner skal anvendes til omstilling. Det er ligeledes nødvendigt at anmode medlemsstaten om at tilsende Kommissionen årsberetninger om de offentlige og de private koncerners omstillingsaktivitet. Disse beretninger, hvis opbygning fastsættes i bilaget, har til formål på grundlag af, hvad der faktisk gennemføres, at vurdere, hvorvidt der er tale om støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1, samt om den eventuelle støtte er forenelig med det fælles marked.

Kommissionen skal i den forbindelse minde om forpligtelsen til på forhånd at anmelde enhver foranstaltning, der kan udgøre støtte, jf. Traktatens artikel 93, stk. 3, som fortolket ved Domstolens retspraksis, samt om den i Traktatens artikel 5 omhandlede almindelige pligt til samarbejde med medlemsstaterne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i nærværende beslutning omhandlede omstillingsaktiviteter i koncernerne:

- Electricité de France (délégation aux implantations industrielles og Safidi)
- Elf Aquitaine (BDE og Sofrea)
- Thomson (Geris)
- Péchiney (Sofipe)
- Rhône-Poulenc (Sopfran)
- Entreprise minière et chimique (Sodiv)

til og med 1990 er ikke støtte i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 1.

Artikel 2

Forud for vedtagelsen af årsbudgettet for omstillingsaktiviteterne for hver af de i artikel 1 nævnte koncerner anmelder de franske myndigheder dette for Kommissionen.

Endvidere tilsender de Kommissionen en årsberetning om de nævnte koncerners samt om private koncerners omstillingsaktivitet. Denne beretning skal være Kommissionen i hænde senest den 31. marts hvert år, og den skal vedrøre det foregående års aktiviteter. Den del af beretningen, som vedrører de i artikel 1 nævnte koncerner, opstilles i overensstemmelse med bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 3

Den franske regering underretter senest to måneder efter datoen for nærværende beslutning Kommissionen om, hvilke interne foranstaltninger den har vedtaget for at efterkomme denne beslutnings artikel 2.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

⁽¹⁾ Disse planer synes at være opgivet siden.

BILAG

BERETNING FOR ÅRET *n*, DER SKAL VÆRE KOMMISSIONEN I HÆNDE SENEST DEN
31. MARTS I ÅR *n* + 1KONCERN .....⁽¹⁾A. Grad af statskontrol⁽²⁾

1. Er omstillingsaktiviteten gennemført på statens forlangende?
2. Omfatter omstillingsselskabets lovlige organer medlemmer, der er udpeget af staten?⁽³⁾
3. Findes der særskilte kontrolorganer (statskontrollør, regeringskommissær)?⁽⁴⁾
4. Var omstillingsaktiviteterne omhandlet i plankontrakterne mellem staten og koncernerne?
5. Er omstillingsselskabet blevet benyttet til omstillingsforanstaltninger uden for koncernen?⁽⁵⁾
6. Har staten udøvet kontrol over selskabet med andre midler?⁽⁶⁾

B. Statslige midler

1. Kapitaltildeling eller andre midler bevilget af staten til koncernen for året *n*?⁽⁷⁾
2. Var en del af beløbet under punkt 1 særlig beregnet til omstilling?⁽⁸⁾
3. Har koncernen fået en særskilt omstillingstildeling?⁽⁹⁾
4. Forholdet mellem udgifter til omstilling og koncernens selvfinansieringskapacitet.

C. Omstillingsaktiviteten

1. Arten af de gennemførte omstillingsaktiviteter⁽¹⁰⁾
2. Midler, der er anvendt til omstilling⁽¹¹⁾
3. Subventionsækvivalenten for disse midler⁽¹²⁾
4. Antal arbejdspladser, der er nedlagt eller forventes nedlagt i koncernens forskellige afdelinger⁽¹³⁾.

Bemærkninger:

- (1) Der skal udfyldes et skema for hver koncern.
- (2) Udtrykket »stat« skal forstås ifølge Domstolens retspraksis vedrørende EØF-Traktatens artikel 92, 93 og 94.
- (3) I bekræftende fald angives det absolutte og det relative antal og deres rolle.
- (4) Jf. bemærkning 3.
- (5) I bekræftende fald angives hvilke og under hvilke betingelser.
- (6) F.eks. ved at stille udstationeret personale til rådighed.
- (7) Der er tale om samtlige midler, staten har bevilget koncernen, og ikke blot dem, der er knyttet til omlægning.
- (8) Der svares bekræftende, hvis det fremgår af kontakter mellem staten eller koncernen, parlamentsdebatter eller andre kilder, at de samlede bevilgede tildelinger omfatter et beløb, der er specielt beregnet til omstilling. I så fald angives beløbets størrelse.
- (9) Der svares bekræftende, hvis beløb, der ikke omfattes under punkt B.1 (jf. bemærkning 7), er bevilget koncernen med henblik på omstilling.
- (10) I denne rubrik angives interventionernes art (lån, tilskud osv.) samt vilkårene.
- (11) Her bør angives, hvilke midler der er beregnet til omstilling i år *n*, samt de samlede udgifter, som er afholdt siden omstillingsaktivitetens begyndelse (datoen angives) til og med år *n*.
- (12) Midlerne skal omregnes til subventionsækvivalent. Det samlede beløb, jf. bemærkning 11, skal også angives.
- (13) Blandt de nedlagte arbejdspladser må der sondres mellem:
  - dem, der opvejes af forflytninger inden for koncernen
  - dem, der har givet anledning til sociale foranstaltninger (f.eks. førtidspensionering).
 Et samlet tal som anført under bemærkning 11 skal ligeledes angives.